

 Nisam mogla ništa da uradim. Ušla sam u zehadet. Sekunde su postale godine a pred oči mi je preletio život moj život. Dok sam gledala veliku stijenu prema kojoj se automobil kretao nevjerovatnom brzinom, pomislila sam: Subhanallah, život život tekam da pozm život, za smrt se stalno pripremam a opet nisam je ovdje otkivala.

Podijelit ću sa vama u ime Allaha nedavni događaj koga ću se sigurno ostatak života rado sjećati.

Nakon održanog predavanja u Kaknju u Domu kulture, grupa sestara iz Brnjica (općina Kakanj) su me upitale da li bi mogla da dolazim kod njih da držim predavanja što sam rado prihvatila kao i bilo koji sličan predhodni i kasniji poziv jer dava je moj put in Allah.

Dogovorile smo da prvo predavanje bude 6. aprila u popodnevnom terminu. Obzirom da ja nisam poznavala put do tog mjesta, dogovorile smo da jedna sestra dođe u centar Kaknja i da me tamo sačeka. Uputila sam se sa kćerkicom Nur do dogovorenog mjesta gdje nas je čekala ova sestra. Zajedno smo nastavile putovanje u razgovoru o rasporedu tema na koje bih trebala da držim predavanja...

Osjetila sam da nešto nije uredu sa autom ali sam navikla da se nosim sa raznim kvarovima pa nisam obraćala pažnju. Na jednoj uzbrdici, sestra mi je rekla da ne zna tačno gdje bih mogla parkirati kad se popnem na brdo ali da ima mjesta. Pitala sam da li drugi idu tim putem i da li oni nađu mjesto za parking na šta sam dobila potvrđan odgovor. Rekla sam da onda nema problema ni za mene jer sam navikla da vozim i putevima gdje drugi izbjegavaju. Ne znam zbog čega sam rekla da ona i moja Nur izađu a da ću se ja sama snaći. Kasnije će se ispostaviti da je ta rečenica za njih dvije bila spasonosna.

One su izašle i nisu uspjele zatvoriti vrata a auto se ugasilo i počelo kliziti u rikverc iako je bilo u prvoj brzini i sa podignutom ručnom... Kočnica nije uopće radila a auto je dobivalo sve veće ubrzanje dok nije došlo do ivice stijene odakle je bukvalno poletilo...

Nisam mogla ništa da uradim. Ušla sam u zehadet. Sekunde su postale godine a pred oči mi je preletio život moj život. Dok sam gledala veliku stijenu prema kojoj se automobil kretao nevjerovatnom brzinom, pomislila sam: Subhanallah, život život tekam da pozm život, za smrt se stalno pripremam a opet nisam je ovdje otkivala.

Pitala sam se da li ću biti zehida (a to mi je zaista najveća želja) ili obična smrtnica!? Zatvorila sam oči izgovarajući zehadet dok sam u daljini slušala vrisku moje kćerkice. U sljedećem trenutku sam se našla u dubokoj provaliji iza koje se nalazi još dublja sa velikom rijekom ali jedno drvo je zaustavilo automobil da ne nastavi dublje ponirati. Elhamdulillah.

Izašla sam iz automobila bez ijedne jedine ogrebotine a šteta je bila minimalna. Zahvalila sam svom Gospodaru što mi je još jednom pokazao Svoju blizinu i zaštitu koja mi je doista dovoljna.

U susret mi je došla sestra i kćerkica, mladić koga smo srele u prolazu i koga elhamdulillah nisam pokupila pri slijetanju... Brzo su se okupila braća i sestre, mještani okolnih sela, policija....

Niko nije mogao da vjeruje da sam prošla bez ijedne povrede, da se nisam isprevtala... Nije bilo logike kako sam zaobišla u letu sve

stijene i drveće koje se nalazilo na tom mjestu. Nikom nije bilo jasno šta se zapravo dogodilo i policija nije znala kako da uradi izvještaj jer je auto i dalje bilo u prvoj brzini pod ružnom a vratilo se u rikverc.

Svi oni koji su pristizali na mjesto događaja pitali su šta je sa povrijeđenima i sa nevjericom su gledali u mene tražeći pogledom tragove krvi. Vijest se brzo proširila pa su mnogi dolazili da snime taj žudni događaj.

Muslimani su komentarisali: "Allah je zaštitio" a nemuslimani "...Kao da su je anđeli spustili". Služala sam ih i ponosno zahvaljivala Allahu što je ovaj događaj učinio poukom za mnoge. Uprkos svemu tome, održala sam predavanje na temu "Vjerovanje u Allahovo određenje" ali mislim da je puno veća davanja bio sam događaj.

Pozvala sam BHMK da izvuče automobil iz provalije jer je bilo nemoguće do njega doći. Bilo je jako teško samo izvlačenje a još teže izvesti ga sa minimalnom štetom ... U jednom trenutku automobil je visio na ivici stijene a sajle za izvlačenje nije više bilo dok se veliki kamin sa dizalicom nije mogao pomjeriti ni milimetra naprijed zbog težine koja ga je obarala. Bilo je jasno da će sajla pući i gotovo nemoguće sa te visine izbjeći prevrtanje koje bi u takvoj provaliji i stijenama trebalo da znači potpuno uništenje automobila. Bilo je mučno posmatrat kompletnu situaciju i čekati ishod koji je po svemu sudeći trebao da znači gubitak automobila...

Prisutni policajci su mi rekli da je najbolje da odem u njihov automobil i da ne gledam taj događaj koji je za sve prisutne bio jako težak.

Sjedim u autu i dovim: "Ya Rabb, Ti znaš da nisam krenula u haram već da žirim davu, da se borim da Tvoja riječ bude gornja. Gospodaru moj, Ti znaš da ovim putem elim da se približim Tebi i da sam se uvijek uzdala samo u Tvoju pomoć i zaštitu. Tebi predajem sudbinu svoju i biću zadovoljna svime što mi Ti podariš..."

Ujem vesele uzvike i pri izlasku iz policijskog automobila vidim da je sajla pukla tako da je auto ostalo uspravno stojeći uz stijenu bez prevrtanja. Allahu ekber!!!

Moja draga braćo i mještani okolnih sela se iznošenjem premjestili automobil na mjesto odakle se moglo izvući i elhamdulillah izvučeno je sa ogrebotinama koje su bile sitnica u odnosu na kompletan događaj.

Nema načina da zahvalim mom Gospodaru na svemu tome. Vraćajući se sa natovarenim automobilom na kamion, radnik BHMK me savjetovao kako bi on na mom mjestu ovaj automobil odmah prodao i nikad u njega nebi sjeo zbog straha koji bi uvijek imao prilikom ulaska zbog sjećanja ovog događaja. Rekla sam da je meni Allah dovoljan i da se od Njegovog određenja ne mogu pobjeći a bilo bi mi drago da svaki dan prošivim kao ovaj.

Dok se on žudio mom načinu razmišljanja, zazvonio mi je telefon. Bio je to jedan brat iz Visokog. Tražio je da me vidi nekim poslom. Nisam mu rekla šta se dogodilo niti je on znao već sam rekla da me sažeka ispred zgrade a mog sina nazvala da siđe da ne budem sama s njim.

Po dolasku, izvadio je iz džepa novac smotan u rolnu i rekao mi: "Načao, žuo sam da ti držim predavanja po žitavoj BiH i žire bez ikakve nadoknade pa molim te da učestvujem i ja u toj davi. Molim te da za ovaj novac naspeš gorivo ili registruješ auto... da potrošim na putovanja na Allahovom putu i da ja imam udjela u tome." Brzo je sve to izgovorio i otišao bez da imam priliku da

mu se zahvalim.

Pozvala sam mog sina da odemo pred Fahdov cenatar gdje je istovaren automobil da vidi posljedice udesa a zatim mu rekla ne broje?i poklonjeni novac ĆZapamti sine, ovaj novac Će biti dovoljan za popravak ovog automobila a joĀ ne znamo koliko Će koĀtat popravak niti koliko je ovdje novca.Ā

Sin se nasmijao kazavĀi: ĀTi o?ito ne vidiĀ dobro.Ā Rekla sam mu: ĀVidjet ĆeĀ. Zaista je bilo tako. Ujutro sam upalila auto i odvezla kod majstora na dijagnostiku da pregleda da li mogu sa njim da stignem do TeĀnja jer mi je tamo jeftinije popravljat i taj majstor mi je naplatio 50 KM. Odvezla sam se do TeĀnja i tamo mi je limar rekao da Će ofarbat automobil za 450 KM a iznos koji je brat donijeo bio je 500 KM. Allahu ekber!

Elhamdulillah kada je moj Gospodar tako blizu. Elhamdulillah kada me po?astio ovim doga?ajem o kome Će se joĀ dugo pri?at i pokuĀavat prona?i logi?no objaĀnjenje i nakon ?ega Će se uvijek iznova zaklju?it: ĀAllah je dovoljan zaĀtitnik i pomoga?Ā!!!

Āelim da napomenem sve one koji Će pro?itat ovaj tekst da ni slu?ajno ne pomisle da se ovaj doga?aj desio samo meni, da ja imam neku posebnu vrijednost ili neĀto sli?no... Daleko od toga dragi moji. Ja sam obi?na grijeĀnica kao i svaki drugi insan a ovo je Allahova milost prema meni koja se moĀe desiti i deĀava mnogim drugim kao opomena, poruka, upozorenje, radosna vijest.

Ja Ću ovaj dan sigurno zauvijek pamtit kao radosnu vijest sa puno poruka koje su mi olakĀale Āivot. Dunjaluk mi je postao joĀ bezvredniji a susret sa Allahom joĀ draĀi. Obzirom da sam bila tako blizu Āehadeta a ipak proĀla bez ijedne ogrebotine, Allah najbolje zna, ali sigurno da mi fali joĀ puno ?iĀ?enja da bih dostigla to blagoslovljeno mjesto.

Da nas Allah sve zajedno u?ini Njemu bliskim Āti?enicima, AMIN!

Na?a Dizdarevi?

(sebil.eu)